

Wat doet corona met mij? Jongleren als fotograaf.

Week 3 van het hele gebeuren. Ondertussen wordt iedereen aardig op de proef gesteld. En met iedereen bedoel ik ook écht iedereen. Maakt niet uit waar je werkzaam bent, je moet heel wat ballen omhoog houden. Maar wat als je nou niet hebt geleerd om te jongleren, hoe doe je dat dan?

De grote vraag. Heb ik ook geen antwoord op. Een balletje hier een balletje daar, soms blijft er even 1 hoog maar dan kelderen er ook weer 2 naar beneden. Van buitenaf krijg je 101 adviezen maar werken die ook? Bij mij niet zo, tuurlijk een ritme aanhouden is prima. Maar dat je opeens AAN je bedrijf moet werken i.p.v. IN je bedrijf dat is nogal een verschil. Tuurlijk lijkt mij dat ook tof, ik wil ook wel eens flink groeien met mijn bedrijf. Maar op de één of andere manier, in de nachten ontstaan 102 ideeën. Welke ga je uitvoeren, zouden mensen dat wel leuk vinden, wat zijn de reacties van anderen. Oh ik kan ook nog dit doen, ter aanvulling op dat, maar misschien is dat ook wel tof. Er ontstaan vele halve plannen, maar is er ook 1 concreet plan of ga je met al die halve plannen aan de slag. Ja, laten we dat alles allemaal tegelijk doen. We moeten ten slotte bewijzen dat we dit aankunnen en dat we super goed zijn in het ombuigen van dit hele gebeuren. Oké daar gaat balletje 1 naar beneden, hoe dan? En wat dan? Er is vast nog een hoop te verbeteren hoor AAN je bedrijf maar als je niet weet waar te beginnen bij wie ga je dan eens een balletje opgooien? Je familie? Die vindt vast dat je het al fantastisch doet en zal weinig tot geen ideeën hebben voor je bedrijf. Vrienden dan? Laten we daar eens een balletje opgooien, soms blijft dat balletje heel even omhoog omdat er toffe ideeën komen, maar dan, het in de praktijk brengen. Plof daar ligt er weer 1. Oké nog 1 balletje opgooien, ja natuurlijk gaan we proberen, we moeten met een plan komen hoe we die overleven! Er worden mega veel online trainingen aangeboden, van SEO tijger tot aan echte marketing baas 2.0. Klinkt aantrekkelijk maar is dat waar ik behoefte aan heb? Wat een vragen en een aanbod komt er op je af. Je gaat van de ene training naar de andere, kijk hoppa alle balletjes gaan de lucht in, beetje chaos is het wel, maar je doet wat er van je verwacht wordt toch? Jup een paar balletjes zijn even hoog gebleven maar vervolgens omdat je met te veel dingen tegelijk bezig bent en het niet onder controle hebt zijn ze gevallen. Toch maar een snelcursus jongleren regelen dan? Of gewoon dicht bij jezelf blijven en kijken waar je wel behoefte aan hebt en je de juiste energie van krijgt. Dit hele thuiswerk dingetje kan voor veel mensen grote gevolgen hebben, dat is begrijpelijk. Banen gaan verloren, kinderen snappen er niets meer van, als partners zit je 24/7 op elkaars lip terwijl je elkaar eigenlijk normaal alleen in de avonden ziet. Maar waarom alle balletjes hoog houden als je merkt dat dat alleen maar chaos oplevert. Ik hou de balletjes dichtbij, ik ga er niet te hard mee gooien, dan raak ik ze alleen maar kwijt. Ik ga ze omarmen en laat ze af en toe even gaan om te kijken hoe ze rollen. Ze rollen vroeg of laat een goede richting op. Naar mensen die samen met

mij een balletje hoog willen houden. Want deze tijd leert, probeer in oplossingen te denken, al zijn ze maar klein. Zolang de oplossingen maar groter zijn dan alle beren (in de vensterbank) op de weg.

Daarom heb ik het "raamproject" bedacht, hoe kan ik mij toch bezig houden met het liefste wat ik doe en anderen daarbij verblijden. Dat is waar ik het nu voor doe. Mensen een glimlach op het gezicht toveren met iets wat ik fantastisch vindt. Beter kan je het niet hebben. Hoppa balletje omhoog, gelijk afspraken gemaakt en maar liefst 7 adressen bezocht. Super tof. Balletje is nog steeds hoog, wauw te gek, gave beelden en een tof aandenken voor de mensen. Dan een bericht in een besloten Facebook groep, niet aan mij gericht maar in het algemeen. Behoorlijk heftige reacties dat de meningen over deze activiteiten behoorlijk verschillen. Sommige reacties raken mij, zo erg, dat de twijfel toeslaat. Moet ik dit wel willen en kan ik het wel maken. Ik hou mij aan de regels en kom met niemand fysiek in aanraking. Plof, daar gaan de balletjes. Mijn plan valt in duigen. Maar door wat? Vooral de reacties die niet aan mij gericht zijn. Aan de andere kant zijn er veel meer positieve reacties van mensen die het helemaal fantastisch vinden. Dilemma.. wat te doen, alle balletjes laten liggen? Een paar dagen liggen de balletjes stil. Ik voel mij sip en ben teleurgesteld dat het allemaal zo ingewikkeld wordt. Maar op een ochtend, ontstaat er toch weer iets waar van ik denk, ga ik dit laten verpesten door al die beren? Nee, is mijn antwoord! Ik gooi gewoon weer het balletje op en ga het hoog houden! Samen met de mensen die het wel willen! De andere 2 balletjes hou ik dicht bij mij. Die gooi ik een klein beetje op wanneer ik iets zie waar ik behoefte aan heb. Ze hoeven niet alle 3 hoog in de lucht te zijn. Net van de grond is ook goed.

Neem deze boodschap mee lieve mensen, iedereen heeft met het zelfde te maken maar probeer keuzes te maken die dicht bij jezelf blijven.

Veel liefs Andrea van Anders Fotografie en de maker van de Fluffy Birds.

(Fluffy Birds (zie afbeelding) zijn eigen ontwerp en zijn de schattigste vogeltjes die op allerlei manieren gepersonaliseerd worden getekend voor op kaartjes.)